

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΙΕΡΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ

ΤΟ ΙΕΡΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ

Το Βάπτισμα είναι ένα μεγάλο Μυστήριο της Αγίας μας Εκκλησίας, που το ίδρυσε ο ίδιος ο Κύριος (Ματθ. 28,19). Ουσιαστικά είναι το Μυστήριο που εισάγει τον άνθρωπο στην Εκκλησία.

Η λέξη «Βάπτισμα» προέρχεται από το ρήμα βάπτω - βαπτίζω, που σημαίνει βυθίζω - καταδύω. Το Βάπτισμα το τελεί ο Επίσκοπος ή ο Ιερέας με τριπλή κατάδυση και ανάδυση του βαπτιζομένου μέσα στο νερό της κολυμβήθρας, εκφωνώντας το Όνομα του Αγίου Τριαδικού Θεού: «Εἰς τό Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος».

Στο Βάπτισμα έχουμε δύο στοιχεία: το νερό και τη χάρη του Αγίου Πνεύματος (Ιωάν. 3,5). Το νερό της κολυμβήθρας αγιάζεται διά του Αγίου Πνεύματος και μέσα σε αυτό το αγιασμένο νερό επιτελείται το μεγάλο Μυστήριο!

Με το προπατορικό αμάρτημα ο άνθρωπος χωρίστηκε από τον Θεό που είναι η πηγή της ζωής και οδηγήθηκε στον πνευματικό και τον σωματικό θάνατο. Το βάπτισμα αποκαθιστά αυτόν τον χωρισμό και ξαναενώνει τον άνθρωπο με τον Θεό. Αναλυτικότερα το Βάπτισμα είναι:

α) «Λουτρό πνευματικό» (Εφεσ. 5,26), που θεραπεύει και αποκαθιστά την πεσμένη από το προπατορικό αμάρτημα φύση του ανθρώπου, εξαλείφοντας και τις προσωπικές του αμαρτίες.

β) «Μετοχή στον θάνατο και την Ανάσταση του Χριστού». Με την τριπλή κατάδυση και ανάδυση στο νερό ο βαπτιζόμενος μετέχει μυστηριακά στην τριήμερη ταφή και Ανάσταση του Χριστού (Ρωμ. 6,4). Πεδαίνει και δάπτεται ο

«παλαιός άνθρωπος» της αμαρτίας που κατάγεται από τον Αδάμ και ανασταίνεται ο νέος άνθρωπος, ο πνευματικός, ο ανακαινισμένος από το Άγιο Πνεύμα.

γ) «**Η κατά Χριστόν γέννησή μας**». Ο άνθρωπος, έχοντας αναγεννηθεί δια του Αγίου Πνεύματος μέσα από την πνευματική «μήτρα» της κολυμβήθρας, λαμβάνει την ανακαινισμένη ανθρωπινή φύση του Χριστού. Κατάγεται πλέον από την πνευματική ρίζα του νέου Αδάμ, του Χριστού (Ιωάν. 3,3).

δ) «**Ενσωμάτωση στην Εκκλησία**». Λαμβάνοντας ο άνθρωπος την ανακαινισμένη φύση του Χριστού, ουσιαστικά «ενδύεται» τον Χριστό και ενώνεται μαζί Του. Ενσωματώνεται στο ζωντανό Σώμα Του, την Εκκλησία (Εφεσ. 1,23 - Α΄ Κορ. 12,27).

ε) «**Κατά χάριν Υιοθεσία**». Καθώς εισέρχεται ο άνθρωπος στην Εκκλησία γίνεται «κατά χάρη» τέκνο του Θεού (Εφεσ. 1,5) και μέλος της πνευματικής Του οικογένειας (Ιωάν. 1,12). Έτσι, αποκτά τη δυνατότητα της κοινωνίας με τον Θεό και την προοπτική της σωτηρίας.

στ) «**Φώτισμα**». Ο άνθρωπος από την ένωσή του με τον Χριστό, ο οποίος είναι «το αληθινό Φως» που ήρθε να φωτίσει τον κόσμο (Ιωάν. 1,9), φωτίζεται, γι' αυτό το Βάπτισμα λέγεται και Φώτισμα. Καλείται πλέον ο πιστός να ζει την αγία ζωή του Χριστού και να είναι φως Χριστού στον κόσμο.

ΤΟ ΙΕΡΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΜΑΤΟΣ

Αμέσως μετά το Βάπτισμα, μέσα στην ίδια ακολουθία, τελείται και το Μυστήριο του «Χρίσματος». Είναι ένα σπουδαίο Μυστήριο της Εκκλησίας, το οποίο εξ αρχής τελούσαν οι Απόστολοι θέτοντας τα χέρια τους πάνω στα κεφάλια των βαπτισθέντων - νεοφωτίστων (Πραξ. 8,17 - 19,6). Με την πάροδο του χρόνου, στην πρακτική αυτή (της επίδεσης των χειρών) προστέθηκε και η χρήση «Αγίου Μύρου» στο σώμα του βαπτισθέντος.

Με το Άγιο Χρίσμα έρχεται στον άνθρωπο η χάρη του Αγίου Πνεύματος και τον προικίζει με πνευματικά χαρίσματα. Τα χαρίσματα αυτά αποτελούν εφόδια και όπλα στον αγώνα του κατά της αμαρτίας και του διαβόλου. Τον βοηθούν να προοδεύει πνευματικά και να εργάζεται τη σωτηρία του.

Τα χαρίσματα που χορηγεί το Άγιο Πνεύμα είναι πολλά, όμως δεν λειτουργούν «μαγικά». Ενεργοποιούνται και καρποφορούν με την προσωπική θέληση του ανθρώπου και με τον πνευματικό αγώνα του. Μερικά από αυτά είναι: η θεία σοφία, η θεία γνώση (Α΄ Κορ. 12,8), η αγάπη, η χαρά, η ειρήνη, η μακροθυμία, η τιμιότητα, η αγαθότητα, η πίστη, η πραότητα, η εγκράτεια (Γαλ. 5,22). Ομοίως υπάρχουν και χαρίσματα διακονίας στο Σώμα της Εκκλησίας, όπως: η αποστολικότητα, η διδασκαλία, η φιλανθρωπία κ.α. (Α΄ Κορ. 12,28).

Επί της ουσίας, το Χρίσμα είναι η σφραγίδα του Αγίου Πνεύματος στον Χριστιανό. Είναι το σημείο ότι ανήκει στον Θεό. Όπως αναφέρει ο Απόστολος Παύλος, το Χρίσμα συντελεί ως ένας αρραβώνας που εγγυάται όσα μας έχει υποσχεθεί ο Χριστός και μας δίνει την προοπτική και τη δυνατότητα της εν Χριστώ τελείωσης (Β΄ Κορ. 1,21).

Από τα προηγούμενα γίνεται αντιληπτό ότι το Βάπτισμα δεν είναι μια κοινωνική εκδήλωση κοσμικού χαρακτήρα, αλλά ιερό Μυστήριο της Εκκλησίας και μάλιστα σπουδαιότατο! Αναγεννημένος ο άνθρωπος με το λουτρό του Βαπτίσματος και έχοντας λάβει τη σφραγίδα του Αγίου Πνεύματος, μπορεί πλέον να μεταλαμβάνει το Σώμα και το Αίμα του Χριστού, να ζει ενωμένος μαζί Του και να αυξάνει πνευματικά με την προοπτική να γίνει έμψυχος ναός του Θεού και κληρονόμος της Ουράνιας Βασιλείας Του! Το ευχόμαστε και στο παιδί σας και σε όλους μας!

ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΙΣ - ΠΡΟΤΡΟΠΕΣ

✘ Με τη συμπλήρωση σαράντα ημερών από τη γέννηση, το νήπιο μπορεί πλέον να βαπτισθεί. Και είναι καλό να βαπτίζεται νωρίς, για να μπορεί να κοινωνεί και να λαμβάνει τη χάρη και την ευλογία του Θεού.

✘ Το ορθό εκκλησιαστικά είναι οι γονείς να βαπτίζουν το παιδί τους στην Ενορία τους, για να συνδέονται με την πνευματική τους οικογένεια και να μετέχουν ενεργά, ως ζωντανά μέλη του Σώματος του Χριστού, στην ενοριακή εκκλησιαστική ζωή.

✘ Η Παράδοση της Εκκλησίας μας, υπαγορεύει να δίνουμε στο παιδί το όνομα ενός Αγίου, ώστε να τον έχει ως πρότυπο και προστάτη στη ζωή του.

✘ Στην εκκλησιαστική Παράδοση ο ανάδοχος λογίζεται ως πνευματικός πατέρας του βαπτιζομένου και αναλαμβάνει την ευθύνη της καθοδήγησης και κατήχησης του αναδεκτού του στην πίστη. Ως εκ τούτου, οι γονείς οφείλουν να αναθέσουν το σπουδαίο αυτό έργο σε άνθρωπο ώριμο στην ηλικία (ενήλικα) και ευσεβή, που να είναι γνώστης της χριστιανικής πίστης και ζωντανό μέλος της Εκκλησίας.

✘ Ο ανάδοχος, σε συνεννόηση με τους γονείς του αναδεκτού του, οφείλει να φροντίζει ώστε ο νεοφώτιστος να κοινωνεί συχνά, ει δυνατόν κάθε Κυριακή και όχι μόνο τις τρεις πρώτες Κυριακές μετά τη Βάπτιση. Έτσι δίνεται και στους γονείς η ευκαιρία να εκκλησιάζονται τακτικά και να κοινωνούν, εφόσον βέβαια έχουν την έγκριση του Πνευματικού τους.

✘ Η Εκκλησία μας παρέδωσε ότι ο βαπτισθείς θα πρέπει να ενδύεται λευκά ενδύματα, διότι συμβολίζουν την πνευματική αναγέννηση, την καθαρότητα της ψυχής και το φως του Χριστού.

✘ Ο βαπτιστικός Σταυρός θα πρέπει να είναι Σταυρός και όχι κάτι σαν Σταυρός. Τα δε «μαρτυρικά», τα οποία κατά την παράδοση μαρτυρούν την τέλεση του Μυστηρίου, θα πρέπει να είναι Σταυρός ή έστω εικόνα της Παναγίας. Άλλα αντικείμενα, όπως π.χ. η ειδωλολατρική ματόχαντρα, δεν επιτρέπονται, διότι έρχονται σε αντίθεση με τη χριστιανική μας πίστη.

Να σας ζήσει!